

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים ביצינא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צנא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראל והתק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אג"ד דק' טורקא

דווארט קומי ארוי

ז

בצהש"ת

חשב האפר

פרשת ברה"ג שנת תשפ"א גליון ל"א

פרשת ברה

מאירים בזמן סעודת זעיר אנפין כידוע מהתחלקות שם ש' קוצי"ת על ג' סעודות וענין בספרים ובאלל ג"כ מאירים ג"כ אותיות ת"י כי ביו"ד נברא חודש אלול ומאיר ג"כ ח' מאותיות אדני במיליאם שהם מתחלקים ל"ב חדשי השנה, וזהו בחי' רעוא דרעוין שבחי' י"ת היא גי' קדו"ש רומזים לבחי' תי' נימין קדישין המבואר בספרים, והדבר צריך עיון (בספרים). וזהו איש כי ימכור ר"ל שחלילה נתנכרו מעשיו אז ב"ת מוש"ב מה שיעשה תשובה בזמן שמאירים ב' בחי' תי' וזהו ב"ת והבן. וזהו יהי' עיר חומר, כידוע עי"ר קטנה זהו הגוף ובחי' התשובה תהי' חומ" נשגבה להגוף אמנם עיקר הדבר שיראה לתקן מה שקלקל תוך שנתו וזהו והיתה גאולתו עד תם שנת ממכרו, ומבאר עוד יותר ימי"ם תהי' גאולתו גי' תתק"ס, רומ"ז על ארבעים יום מהתחלת אלול עד יוה"כ זמן התשובה ומרומז בס"ת ואיש כ"י ימכור ב"ת מוש"ב ס"ת בתשרי' ובחי' התתק"ס היא בחי' מקוה ישראל כי במקוה יש תתק"ס לוגיו, והנה מרומז עוד בחי' תי' עד תם שנת ממכרו תי' ת"ם שנת גי' ארץ קץ שהיא מ"ס ז"פ ענן שהיא בחי' סוכות שאז בחי' ז' מקיפין כי בחי' התשובה זמנה נמשך עד אחר חג הסוכות עד שמיני עצרת וזה ג"כ במשמעות תם שנת ר"ל שאז צאת השנה כמבואר בפסוק (שמות כג, טז) וחג האסיף בצאת השנה:

פרשת ברוקית

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשייתם אותם (כ, א) ברש"י יכול זהו קיום המצות כשהוא אומר ועשייתם אותם הרי קיום המצות אמור הא מה אני מקיים אם בחקתי תלכו שתהיו עמלים בתורה ע"כ. אפשר לומר בזה דהנה יקשה מה שהתורה הקדושה כתבה לנו ייעודים רק גשמיים כמו

וזהו משה עם הר סיני לאמר רצון הבורא ית"ש לחבר בחי' משה שהיא שיל"מ עם הר סיני שהוא של"ה ומספרם ביחד תר"פ כנ"ל ה"פ חס"ד וה"פ דין, ורומז אח"כ כי תבאו אל הארץ ושבתה הארץ שבת כי בחי' זו ע"י כ"ב אתון דאורייתא מ"ס שב"ת וזהו רומז אח"כ ואספת את תבואתה כי א"ת אומז לאלפא ביתא מא' ועדת והבן:

אז ירמוז בתי' א"ת כי כאשר אנו גורמים יחוד בתוך העולמות מתחברים יחד י"פ חכמה וי"פ בינה שעולה מספר הכל אלף ת' וזהו ואספת א"ת תבואתה והבן:

את ספיה קצירך לא תקצור ואת ענבי נזירך לא תבצור (כה, ה) כי תרין משיחין מרומזים במדרש כי משיח בן יוסף נקרא קציר ומשיח בן דוד נקרא דורך ענבים כמבואר אצלינו כמה פעמים. והנה כאשר באים שני אלפים ימות המשיח אע"פ שעדיין לא באו עכ"ז מתנוצץ אור שלהם וזהו נקרא ספיה, כי אינו צמוחה גמורה רק כמו ספיה וזהו אמרו את ספיה קצירך ר"ל ע"י התנוצצות בחי' קציר שהיא משיח בן יוסף ל"א תקצור תוכל לקצור בחי' הקליפות שנקראים ל"ח, ואת ענבי נזירך ר"ל על ידי בחי' משיח בן דוד שנקרא דורך ענבים לא תבצור תוכל לבצור בחי' לא הנ"ל, ולכן נקרא בצירה כאמור מי זה בא מאדום חמץ בגדים מבצרה כי כתיב בהו לשון דריכה כאמור (ישעיהו סג, א) פורה דרכתי לבדי והבן:

ואיש כי ימכור בית מושב עיר חומר והיתה גאולתו עד תום שנת ממכרו ימים תהי' גאולתו (כב, כט) נראה דרך רמז מי שנתכרו מעשיו לאביו שבשמים זמנו לשוב בתשובה שלימה לתקן את עותו בימים המסוגלים לתשובה שהם עשי"ת והתחלתם מיום א' דסליחות, והנה בעת סעודה ג' בשבת שקודם הזמן אז מתיחדים ב' בחי' שהם אתון ת"י שהם

וידבר ד' אל משה בהר סיני לאמר (כה, א) ע"פ מה שראיתי בכתבי האר"י ע"פ (בראשית לז, יא) שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני והוא דלע"ע עדיין אין היו"ד מאיר בתוך שם שלה, וכאשר יהי' זמן הגאולה העתידה אז תאיר היו"ד ויהי' שילה, וזה עד כי יבא שילה ולו יקתה עמים שהוא דרגא דמשה, כי משה גי' שילה זה תוכן דברי האר"י, אמנם להבן זה נראה לי דבזמן שאין היו"ד שהוא בחי' חכמה מאירה בכינה אז ה"ג מנצפך שהם בחי' בינה שולטים בעולם וה"פ בינה גי' של"ה, וכאשר אנו מעוררים בחי' יו"ד שהוא חכמה אזי אנו גורמים המתקה להג' האלה כי בחי' הוא חסדים. והנה כאשר יצטרף בחי' של"ה לבחי' שיל"ה אז גי' פר"ת שהוא מס' ה"פ חסד וה"פ דין, והנה המתקה הוא ע"י ייחוד בכ"ב אתון דאורייתא וכאשר תוסיף מנין כ"ב אתון למ"ס פר"ת גימט' שבת, כי זהו בחי' שבת קדש שאז נמתק הכל. והנה ה"פ חסד ודין כנ"ל מ"ס תרועה עם הכולל וזהו והעברת שופר תרועה כחודש השביעי ר"ל תוכל לגרום שופרא דבחי' תרועה הנ"ל אימת כחודש השביעי, שבעי כתיב חסר ור"ל כאשר יתחדש בחי' שבעי שהוא ר"ת ע"ד יגד"ל של"ה בני' מרומזים דברי האר"י הנ"ל והבן, והנה כאשר הגבורות הנ"ל שולטים בעולם אז הוא התגברות המלכיות והם ד' מלכיות שהם בכל מדי יון אדום מספרם גי' ה"ר. והנה אמרו בגמ' (שבת פט) למה נקרא הר סיני שמשם ירדה שנאה לאו"ה, וא"כ הר סיני רומז לד' מלכיות ה"ר מ"ס ד' מלכיות הנ"ל ותי' סיני היא מלשון שנאה כדרשת חז"ל, והנה הר סיני ביחד גי' של"ה רומז לדברינו הנ"ל, וזהו ירמוז כאן וידבר ה' אל משה בהר סיני לאמר ר"ל כי אמירה היא מלשון חיבור כאשר אמרו בגמ' (עבודה זרה לד.) חלוק שאין בו אמירא, כי אמירא היא התפירה המחברת ב' חלקים התפורים יחד,

ענין גשמים ויכול ופירות כי אין זה עיקר העבודה כי האם נברא האדם רק לתועלת זה כדי שיהי' לו מה לאכול כי הלא עיקר עבודת השם שאנו עובדים הוא כדי שנהי' דבוקי' בו והוא יהי' לנו לאלקים ואנחנו עמו וצאן מרעיתו ועל ידינו יתפרסם אלקותו ית"ש בעולם, זה כל פרי עבודה וכבר דברו מזה מפרשי התורה שאין הייעודים הללו באים להודיע לנו שזהו שכר המצות כי אם שבאים להודיע שלא יהי' לנו מניעות לעבודת הש"י ויתעלה כי ע"י שחסר לאדם תועלת הגוף עי"כ יהי' לו ח"ו מניעות בעבודת השם יעיון שם בדברי המפרשים, ואנחנו נאמר בזה עם מה שדברנו בזה במקום אחר כי התורה הקדושה חצבה עמודי' שבעה (משלי ט, א) והוא כי עיקר הכל לתקן ע"י התורה עובדות בני האדם שנכללים בשבע מדות שבאים משבע ספירות הבנין והתיקון שלהם בא מפאת חב"ד שבאדם, כי ע"י חב"ד נשים אל לבו להוליד בלבו מדות טובות האלה שהם אהבה ויראה ועי"ז מקדש כל בחי' ד' סודות שלו ואז יש לו קומה שלימה ויכול להיות דבוק בה' וכאמור (דברים ט, ד) ואתם הדבקים בד' אלקיכם חיים כולכם היום ר"ל שאי אפשר לאדם להיות דבוק בד' רק בשיהי' כולו בבחי' ח"ו ר"ל שיתקן כל פרטי איבריו וש"ס גידיו וכידוע, ואפשר לרומז זה בפסוק (איוב ה, ז) אדם לעמל יולד כי כל בחי' שבאדם נרמזו בתי' יו"ד כי בעשרה מאמרות נברא העולם וא"כ הכל כלול ביו"ד, וזהו שאמר הכתוב (ויקרא כ, יב) והתהלכתי בתוכם והייתי לכם לאלקים ואתם תהיו לי לעם כי עיקר הכל תולה בתוכיות האדם שיעשה משכן בתוכו בבחי' מחשבתו לקשר מחשבתו ורצונו וחפצו בבורא ית"ש וחפץ האדם הוא בבחי' הכל וכאמור על פסוק (תהלים צד, יא) ד' יודע מחשבות האדם כי המה הכל ומובא במפרשי התורה שרצה לומר כאשר המחשבה מתחלת בקרב האדם שאז הוא רק הוא בחי' הכל ורעותא דלבא והבן, והנה בחי' הכל זה מתגלה בבחינת חב"ד שבאדם ואח"כ מתגלה בד' מדות וכ"א מזה כלול בבחי' יו"ד, וזהו והתהלכתי בתוכם שהוא בחי' הכל שבתוך האדם והייתי לכם לאלקי' ואתם תהיו לי לעם, כי תי' לעם ירמוז לזה כי הלמ"ד הוא ג' יודי'ן שהם חב"ד הע' הוא ז' יודי'ן שהם ז' מדות והמ' הוא ד'

יודן הם ד' יסודות וזהו ג"כ אדם לעמל יולד, כי עמל הוא אותיות לעם הנ"ל.

והנה עוד ירמוז כי ידוע לנו בספר זוה"ק בכמה מקומות כי גם כל יו"ד כליל מיו"ד וא"כ י"פ עמל גי' אלף וארבע מאות שהם י"פ חכמה ובינה עולה כנ"ל, וזהו ג"כ בחי' שבת קדש כי שבת רומז ב' ת"ש ר"ל ב"פ ת"ש שהוא י"פ חכמה בינה כנ"ל כאשר הובא למעלה בפסוק ואספת את תבואתה ע"ש, ר"ל ע"י בחי' שבת קודש אנו מתקני'ן מדות אלו שהם בחי' ימין ושמאל שהם י"ד הכלים וי"ד יודי'ן כנ"ל, והנה כתוב (בראשית א, ט) וירא אלקים את האור כי טוב ויבדל ר"ל שראה שאין העולם כדאי להשתמש באור שבעת הימים עמד יגנוזו לצדיקים לע"ל, ומובא בתרגם יהונתן שנחסר מן האור שמ"ג חלקים מספר ז"פ מ"ט, והנה כאשר אנחנו באי' למדרגה זו לתקן ז' ימי הבנין אז אנחנו משיגים בחי' ז"פ מ"ט אורות הנ"ל, וזהו אפשר ירמוז פה אם בחקתי תלכו כי י"ד הכלים גי' חקתי ור"ל כאשר אנחנו מתקנים בחי' יוד הכלים כאמור, וזה שפירש רש"י שנהי' עמלים בתורה ר"ל לתקן בחי' עמל שהם י"ד יודי'ן אז ואת מצותי תשמורו נתקן ג"כ בחי' י"פ חכמה בינה גי' א"ת וזהו ואת מצותי תשמורו וגו', ונתתי גשמיכם בעתם ר"ל בחי' גשם אורות האלה שנשתלקו ונגנוזו ונתנה הארץ יכולה כי כשיתקנו ז' הכלים ובחי' חב"ד הוא בחי' כוללת א"כ הם ביחד ח"פ הכל גי' מס' הארץ ע"כ יגרום ונתנה הארץ יכולה גם ועץ השדה ר"ל יושפע מבחי' דעת גי' עץ השדה שיתן פריו ג"כ מס' ח"פ הכל והבן.

ואפשר ירמוז עוד כי תיבת יכולה הוא אותיות י"ו הכל כי ז' הכלים עה"ג מסיטרא דימינא יתוקנו וג"כ ז' הכלים עה"ג מסיטרא דשמאלא יתוקנו, ולכן רומז יכולה י"ו הכל והבן וד' יכפר בעדי אם שגיתי ח"ו. גם ירמוז במילת יכולה ר"ת ב"יום השלישי יקימנו ונחי' ל'פניו שהוא רומז לבחי' גאולה העתידה והבן, וירמוז אח"כ והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע כי עיקר חכמה העליונה באה לאדם ע"י ענוה כמ"ש (איוב כח, יב) והחכמה מאין תמצא, והענוה הוא ג' מדרגות א' בחי' אברהם אע"ה אנכי עפר ואפר שהוא דבר הנודש ברגלי האדם, ומשה רבע"ה הי' בחי' מח דבר שאינו כלל, והנה בכל הדברים יש דבר ממוצע וג"כ בין שתי

אלה בחי' יש דבר ממוצע, גדולה ממדרגות עפר וקטנה ממדרגות מה, והנה כתבו המחקרים שא"א לשום דבר לצמוח אם לא נפסד מקודם כי הגרעון הנזרע בארץ לאחר שיופסד כולו ויהיה בבחי' אין אז מתחיל לצמוח ע"כ בחי' מה נקרא זרע, וזהו הבטיח לנו השם ית"ש שנהי' אז במדרגה מעולה, וזהו והשיג לכם דיש את בציר ר"ל מי שהוא עניו בבחי' דיש ישיג למדרגה שנקרא בציר מלשון קטנות, כאמור בגמ' (עבודה זרה ט) ספרא בצירא ובציר ישיג את זרע ר"ל יעלה למדרגת מ"ה כאמור והבן:

איש כי יפליא נדר בערכך נפשות לד' (כז, ב) דהנה קץ הגלות הוא כמוס עם השם ע"ד המבואר בזוה"ק (זוהר חדש ספרא תנינא, תיקוני זוהר דף ג וע"ה) ללבי גליתי לאיברי לא גליתי, והנה בחי' הגלות בא ע"י נדר כמבואר בזוה"ק אם נדר דתהא בגלותא עד זימנא ידיעא וכו', והנה מבואר בספרים דפורקנא תלוי' עד שיכלו נשמות שבגוף, והנה מי שיוכל לשער בחי' הקומה יוכל להבין אריכות הגלות, וזהו איש ר"ל הקב"ה שנקרא איש מלחמה, כי יפליא נדר שנדר להיות בגלותא והזמן גאולה מופלא ומכוסה תשער בערכך נפשות לד', עי"ז תוכל להשיג ולשער קצת מענין זה, או יתפרש בערכך נפשות לה' ע"פ דברי רב"ח לשכן הגאולה האחרונה בדניאל לזמן אלף מאתים ותשעים ג"פ ת"ל כמו גלות מצרים, והטעם לתקן חי' הנפשות שיש באדם ג' חלקי נפש, נפש החיינונית, נפש הצומחת, נפש המשכלת, ג"פ נפש גי' אלף מאתים ותשעים וזה מרומז כאן זמן הגאולה תוכל לשער בערכך נפשות לד' והבן:

וע"ד זה ג"כ יבואר הפסוק (נ, כז) ואם מך הוא מערכך ר"ל כי תי' הוא, הוא בגלות כידוע שאין השם שלם וכו', והנה מערכיני שאנחנו עניים בדעת לתקן זה ויש לנו תקוה מה שיעקב אבינו לקח משכון מאליהו שהוא נקרא כהן צדק וזהו והעמיד ו' לפני הכהן ע"כ והעריך הכהן הענין ר"ל שהוא יתקן שימהר השם לנו הגאולה, ואף אם מצדינו בלתי אפשרי עכ"ז אטו מגברא דלית לי' קא בעינא ביד השם לתקן הכל, כי אין דבר נעלם מאתו וכאשר יחפוץ יטנו, וזהו על פי אשר תשיג יד הנודר שהוא השם דנדר דתהא בגלותא ובידו להחזיר לנו עטרה ליושנה והבן:

